

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia 8. Baptismus Christi scelerum diluvium expurgat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

Frō Superi facinus ! remeraria dextera numen
 Tangit, & haud æquo perluit amne caput ?
 Hoccine terra ? meas sed quis soror adstrepit aures ?
 Vltor an ardentis flammæ in arma globos ?
 Specto tremens. tremulis hinc inde micantia flammis
 Fulmina. flumineam quis mihi fundet opem ?
 Palleat antiquis cui mens gemit anxia noxis.
 At tu parce metu, mens cui pura probro est.
 Terror, & vltor abest. vox blanda susurrat, I E S V M
 Tinge. lauat nigras candidus agnus oues.
 Quæ lauat vnda Deum, mundo de vertice ducit.
 Munditiam his mundus purior exit aquis.
 Certa salus hoc amne natat. tu puluis ad amnem
 Cum pluis ; extinguis cœlitem fulmen aquâ.
 Nonne vides ? sæuum diuî posuere furorem,
 Quem verus accendit per noua bella scelus.
 Claudite iam riuos. sat tela bibere liquores
 Purpureos. albis gratia manat aquis.
 Fulmineas nusquam Iouis excutit armiger alas
 Blanda sed hîc blando fonte columba sedet.
 Qualis, vti memini, viridi cum fronde columba
 Omina Noë rettulit alba rati.
 Illa spei praesens, parteq̃ue sequestra salutis,
 Pacis & interpres, pacis & obses erit.
 Hîc Deus egelido restinguit flumine fulmen.
 Vt bibat è puro pura columba lacu.
 Christus vt hunc tetigit, non vsquam vena liquoris
 Suauior vlla sapit nec magè tuta salus.
 Totus vt ipse Deo sit mundior hostia mundus
 Queis lauet hunc, istas consecrat agnus aquas.

Elegia 8.

**Baptismus Christi scelerum dilu-
vium expurgat.**

1. *Vbi iam Noëmi diluuium desijt,*
2. *Altera vitiorum eluuias succedit.*

3. *Columba*

3. *Columba ad Iordanem apparens designat eam
minui, & depelli. ubi Christus lauatur.*

Abnatat immensum fons omnis, & vndat in amnem,
 Seque amnis tumidum vertit in Oceanum.
 Proruit abruptis torrens insanus habenis.
 Mille secat valles, & iuga mille premit.
 Naufragus vndoso mundus cadet ergo sepulcro?
 Et premet iniustum non sua regna fretum?
 Heu facinus! quod non satis eluat altera Tethys;
 Sed piat æquoreum mitior æthra scelus.
 Cœruleus virides igitur sal vernat in herbas?
 Pro sale, pro spumâ liliâ fundit humus.
 Iamque virens medio tellus tumer insula Ponto.
 Rursus at in fluctus sæua resorbet hiems,
 Altera diluuius nocuum restagnat in orbem
 Fœdior hæc scelerum fluctus, & orcus habet,
 Noxa vetus spurcis vitijs oblimat alumpos
 Seu rea Theri tuos, seu magè terra tuos.
 Dardanos Danaosque pari scelus obruit æstu.
 Concolor Hesperijs luger Eous agris,
 Nec putre diluuium casto quæ diluat imbre;
 Vlla natat terris vnda, nec vlla mari.
 Vtique nouo tam terra mari nunc crimina purget;
 Impius ætherias non fitit orbis aquas.
 Rursus an ergo minax æther conspirat & æquor?
 Naufraga bella solo, naufraga bella mari?
 Quod timuit, Stygias mundus cadit ater in vndas,
 Anne pari & mundi spes cadit hausta lacu?
 Pax emerget aquis, & pacis surculus obses,
 Quem feret vndosa læta columba solo.
 Ramus abest, absit leue pacis ab omine pignus:
 Pax, & oliua sibi pacifer ales erit.
 Nulla sed arca natat diuum domus hospita ponto.
 Qui lauat hic arcâ grandius instar habet.

Q iij

Elegia